Mižhirja (do roku 1953 používalo město název Volové nebo Volové Pole) je obec na Bojkivščini v Zakarpatské oblasti na Ukrajině. Je to administrativní centrum Mižhirského okresu, známé lázeňské a turistické centrum.

Obec leží ve vzdálenosti 133 km na východ od oblastného centra (E50) v Mižhirské dolině obklopené pohořím Boržava (na západě) a jihozápadní částí Vnitřních Gorganů (na východě). Nejvyšší horou na severovýchodě je Kamjanka (1587 m) a na severozápadu Kuk (1365 m).

Obcí prochází následující silnice: Dolyna – Mižhirja – Chust i Nýžní Vorota – Koločava – Buštyno.

První zmínka o osadě Volové (Volové Pole) pochází z roku 1415. Jednalo se o majetek uherských feudálů Urmezejů. Později byla osada vlastnictvím rodů Dovhajů a Lipčajů. Od poloviny 19. století je známé razítko osady s vyobrazením vola (odtud název osady) s nápisem RAZÍTKO OBCE VOLOVÉ.

Podle národního eposu a nejvíce rozšířené badatelské verze dostala obec název Volové podle prvních osadníků-pastevců, kteří pásli skot na svazích hor Kuk (1365 m n. m) a Kamjanka (1587 m). Pastevci pro sebe stavěli chýše a potom malé chaloupky, čímž vznikla malá vesnička. Osadnici pojmenovali vesnici podle toho nejdražšího, co měli, a to volů, kteří jim pomáhali přežit v těžkých horských podmínkách.

Podle jiné verze byli prvními osadníky Mižhirji dřevorubci, kteří se zajímali o jehličnaté lesy, protože dole podél řek Tisa a Ríká převládali pouze lesy listnaté. Z hor dřevo dopravovali pomocí speciálních dřevěných žlabů, které se jmenovaly „valovy“ (toto slovo se doposud používá na Bukovině), a proto vesnice, kde se těžilo dřevo pomocí valovů, dostala název Volové (Volové Pole). Postupem času od příchodu do našich krajů, německých kolonistů, dostaly žlaby (valovy) pro dopravu dřeva název „ryzy“.

V období Sovětského svazu v roce 1953 dostalo velké okresní centrum Volové poetický název Mižhirja. Název se shoduje s přírodním umístěním obce (existují verze, že název změnili, aby nedocházelo k zmatkům spojeným s názvem jiné obce v Zakarpatí – Volovcem).

Na konci 19. st. se Volové stalo centrem okresu Maramoroského okrsku, který zahrnoval celé povodí horního toku Riky. Po první světové válce v roce 1919 bylo Zakarpatí součástí Československa. 15. března 1939 po vyhlášení úplné samostatnosti Karpatské Ukrajiny se Volové stalo její součástí. V roce 1945 obec byla připojena k Sovětskému svazu jako součást

USSR. V roce 2001 dostala Mižhirja nový erb, jehož autorem je známý malíř Ivan Zinovijevič Marčuk, autor erbu města Ivano-Frankivsk.

Území

Administrativní a hospodářské území Mižhirského obecního výboru zahrnuje tři osady: Mižhirja (plocha činí 458 ha; obec Stryhalňa a obec Zaperedilľa (106 ha), která leží podél jižní silnice vedoucí do města Chust).

Národnostní složení obyvatelstva

Absolutní většinu obyvatel Mizhirja a jeho okolí tvoří Ukrajinci a Rusíni (90 %), dále Rusové, Maďaři, Češi, Rumuni a jiní.

V březnu 2001 činil počet obyvatel Mižhirja 10 250, ve vesnici Zaperedilľa to bylo 1175 obyvatel a ve vesnici Stryhalňa 565 obyvatel.

Vzdělání

K rozsáhlé síti vzdělávacích institucí patří mimo 5 mateřských škol a středních obecně vzdělávacích škol (dvě školy 1.–3. stupně, tři školy 1.–2. stupně a dvě školy 1. stupně) a Mižhirské specializované školy hudební škola, Mižhirská střední zdravotnická škola a Mižhirské profesní učiliště.

V obci Volové nejednou pobýval český spisovatel Ivan Olbracht.